

OKRA Nieuwsbrief

OKRA REGIO BRUSSEL

INLEIDING

Welkom in de verrassingseditie van onze Corona-nieuwsbrief. Na de lancering van onze vorige Corona-nieuwsbrief kregen we uit verschillende hoeken de vraag om toch om toch vaker een brief te laten verschijnen dan 1 keer per maand. De laatste weken evolueerden de cijfers niet gunstig en we zagen dat mensen terug meer thuis bleven, dus fleuren we uw dag graag een beetje met deze speciale extra verrassingseditie van onze nieuwsbrief. Geniet er van!

De afgelopen weken kregen we heel wat foto's doorgestuurd van onze trefpunten die ondanks de Coronamaatregelen toch nabij blijven bij hun leden. Je vindt er enkele terug in deze nieuwsbrief.

Heb je zelf nog foto's van een OKRA-activiteit? Bezorg ze ons gerust, en wie weet nemen we jouw foto's wel op in de volgende nieuwsbrief.

OKRA Borchtlombeek trakteert hun leden op Pannenkoeken.

Het koor van OKRA St Kwintens Lennik komt samen op een veilige en Corona-proof manier

WOORDJE VAN ONZE VOORZITTER

Gillian, het is niet fijn om voortaan één keer per maand een Corona brief te ontvangen. Wij hebben daar iets aan. Deze brief is een brug van de regio naar de leden in moeilijke tijden."

Een van de vele reacties op het bericht dat voortaan de nieuwsbrief één keer per maand zou verschijnen. Neen dus.

Doen! Een brief kan verbinden als veel niet mogelijk is. Sinds maart is het stil in veel trefpunten, welnu de nieuwsbrief brengt foto's en nieuws uit trefpunten, want er gebeurt meer dan we denken. Elke nieuwsbrief is een aanmoediging om voort te doen, om door te zetten.

Weet je het nog wat we in het begin herhaalden: we zullen doorgaan. Nu is het ogenblik gekomen om dit tegen elkaar te zeggen. Want laat ons eerlijk zijn: we hebben het anders gedacht. Half juni en in de maand juli hadden we er weer zin in. Het zou ons lukken. Teams kwamen samen en maakten plannen. Recente statistieken hebben de sfeer doen keren: terug onzekerheid, terug afwachten, terug scepticisme, terug doemdenken. Ik weiger te geloven dat het najaar 'niks' wordt.

Eind augustus komt het regionaal dagelijks bestuur samen en dan gaan wij, rekening houdend met de stand van zaken op dat moment, het najaar op punt zetten. Wat met de startdag? Hoe, waar, voor wie? Er zijn verschillende formules mogelijk.

Zou het niet mogelijk zijn dat elk trefpunt een eigen startdag probeert te organiseren om de leden terug, zij het in kleinere groepen, samen te brengen? Teamleden kunnen naar de leden stappen met attenties, maar dat schept nog geen trefpuntgevoel. Denk erover na, overleg, en durf.

Ik weet dat veel trefpunten plannen hadden, maar door de recente cijfers wordt er aan gedacht deze uit te stellen of af te schaffen. Alle begrip hiervoor, maar niet opgeven. Misschien dat er toch wat mogelijk is. In het jargon heet dat nu: schakelen. Vroeger zeiden we dat we flexibel moesten zijn.

Buiten is het +30°. Tropisch warm. Hoog zomertijd, oogstmaand. Sinds maart hebben we niet veel kunnen doen, weinig gezaaid. Is dat zo? Er is toch wat gebeurd. Teams hebben met hun leden levenslijntjes uitgezet: nieuwsbrieven, telefoons, attenties. Onze leden hebben dat gewaardeerd. Zij volgen het nieuws, weten welke ravages het virus in het sociale leven aangericht heeft.

Er werd en er wordt veel gewandeld, gefietst, buiten gedanst. Het zijn kleine groepen, maar iedereen hoort en ziet dat. Okra is in beweging. Het is niet gedaan met Okra. Doemdenkers hebben ongelijk. Ik herhaal het nogmaals: het virus heeft Okra in het hart geraakt: ontmoet en omarm. Dat doet zeer. Hoe dikwijls heb ik niet gehoord: ik mis Okra, ik mis mijn tafelgenoten, ik mis mijn vrienden, ik mis de feesten, ik mis de bedevaart. Het gemis scherpt het verlangen naar elkaar aan. Okra heeft een grote plaats in jullie hart. Weet dat jullie, onze leden, ook een plaats hebben in ons hart. Het regioteam doet zijn werk graag en voor hen was het voorjaar ook heel zwaar.

We wachten op nieuws! We staan klaar! Hoe dikwijls horen we dat niet. Vrienden, voorlopig moeten wij jullie ontgoochelen. Heb geduld. Maar: Hoop doet leven, zingt onze Will Tura. In moeilijke tijden is het gemakkelijker te zegen dat het nooit goed zal komen, dan te zeggen dat het zal beteren. Wij geloven in morgen. De grote lockdown is voorbij, nu is bescheiden en behoedzaam leven mogelijk. Ook in Okra proberen we dat.

In deze periode is het duidelijk geworden dat trefpunten een grote autonomie hebben in het organiseren van hun activiteiten. Het enige wat wij vragen is dat iedereen de regels volgt, met wijsheid en gezond verstand en met zin voor verantwoordelijkheid. Teamleiders en hun team zijn verantwoordelijk voor wat er georganiseerd wordt. Vandaar het belang dat bij ieder activiteit iemand aandacht heeft voor het onderhouden van de veiligheidsregels.

Leven in coronatijden is leven tussen vrees en vertrouwen. Iedereen is bevreesd voor besmetting, maar er is ook moed nodig om zich niet helemaal op te sluiten en naar buiten te komen. Dit moet iedereen voor zichzelf beslissen. Spreken helpt. Heb je twijfels, over je gezondheid, over deelname aan een activiteit, spreek erover. Niet leven, is ook geen leven. Dus leven tussen behoedzaamheid en durf, tussen binnen blijven en naar buiten gaan, tussen passiviteit en grenzen verleggen.

Begin Juli ben ik toch eens naar Brussel geweest. Na lang uitstel, dus toch gedurfd. Nog steeds bijna lege treinen, weinig volk in het centrum, een korte wandeling, met mondkap, koffie gedronken op een terras, de drukte vermeden, ... terug naar huis en tevreden. Een grens verlegd. Dit gaan we de volgende maanden ook doen. Voorzichtig grenzen verleggen.

De laatste maanden hebben we ook mooie momenten gekend: de gewestvergaderingen langs video, een dagelijks bestuur van de regio, twee teamvergaderingen in Essenbeek, babbels zondags na de mis ... Ik weet dat het niet was zoals vroeger, maar het was leven. In de volksmond zegt men: de manke gaat ook. We hebben mankend geleefd, maar geleefd.

Bedankt allen die op FB Okranieuws hebben gezet. We laten ons niet virussen, maar gaan door. Ik kan genieten van de foto's van trefpunten en hun leden die op wandel zijn, fietsen, petanquen. Met een brede glimlach. Je ziet dat het hun deugd doet.

Vergeet hen niet die gedwongen door hun conditie thuis moeten blijven. Elke attentie brengt leven, verruiming en openheid. Door de omstandigheden gaan mensen nog meer terugplooiën op zichzelf. Een telefoon helpt hen uit hun mentaal kot te komen.

Dat was het weer. De tekst nog eens herlezen, dan naar Gillian, de redacteur, sturen. Bedankt, Gillian, elk nummer is verrassend.

Jo is terug uit vakantie en heeft, goed uitgerust na een zwaar voorjaar, er zin in. Het team met Ingrid en Gillian, ook het secretariaat, staan klaar. Ik ben fier op ons team dat de regio begeleidt en ondersteunt, met enthousiasme en competentie.

Samen maken we er het beste van. Ik heb er alle vertrouwen in. Samen vooruit, samen sterk.

Op het leven,
Jan Rolies, regiovoorzitter.

CREATIP VAN DE WEEK: MAAK EEN HAARBAND VAN JE OUDE T-SHIRTS.

Bent u tijdens het opruimen heel wat oude T-shirts tegen gekomen? Gooi ze niet weg maar geef ze een tweede leven, als haARBAND bijvoorbeeld.

Materiaal:

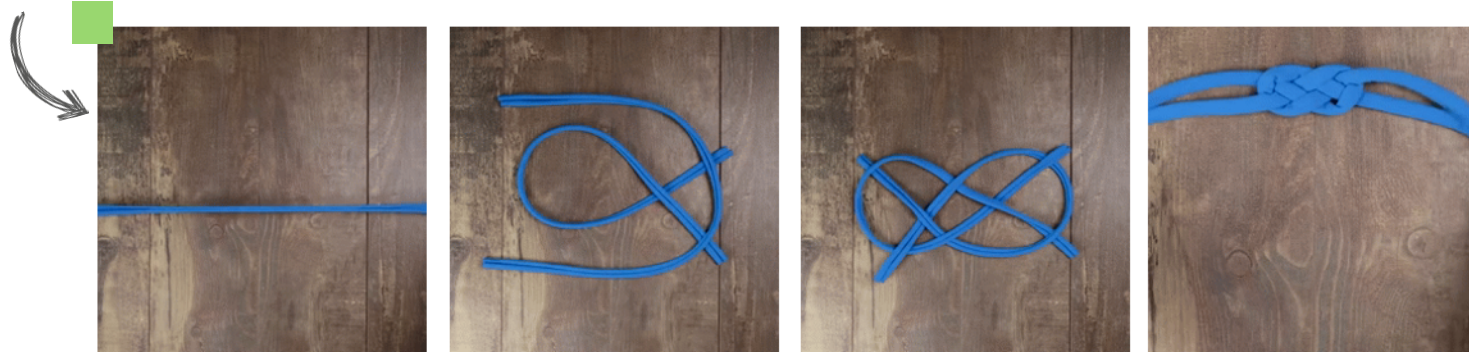
- Een oude T-shirt
- Een schaar,
- Een lijmpistool of garen en naald

Werkwijze:

1 Plooi je T-shirt in twee en knip er een stukje uit.

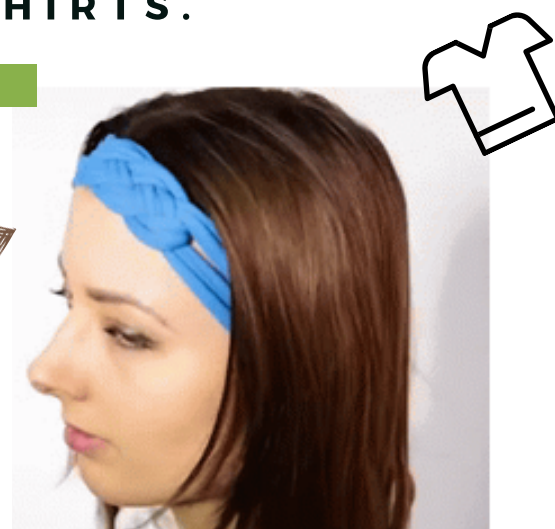
2 Knip het stukje stof in twee en rek het helemaal uit.

3 Nu maken we de Keltische knoop

4 Knoop aan de achterzijde van het hoofd de bandjes dicht met een strik of een knoop.

Je kan eveneens een klein stukje stof nemen en beide kanten verbinden met elkaar. Dit kan je kleven met een lijmpistool of naaien.

MARIA-TENHEMELOPNEMING

Zaterdag 15 augustus vieren we het feest van Maria-Tenhemelopneming. Wij eren haar als een moeder die haar kinderen, weliswaar vanop een zekere afstand, altijd nabij is, hoe moeilijk dat soms ook is. Ook in deze (corona)tijd mogen wij ons, onze zorgen en de mensen die ons dierbaar zijn toevertrouwen aan haar moederlijke bekommernis.

Maria was een sterke, lieve vrouw,
Jodin in hart en nieren,
en daarom zo gevoelig
voor de Boodschap van haar Zoon.

Zij kwam uit het volk,
groot geworden met de Schrift,
en daarom zo begerig
naar elk woord dat Jezus sprak.

Zij was opgegroeid in een simpel dorp,
levend op straat en bij de bron,
en daarom zo solidair
met de kleinen en de armen.

Zij was de lieve, sterke vrouw.
Zij ging haar eigen weg
van vermoeden naar geloof,
van twijfel naar haar zekerheid.

Maria licht ons voor als 't donker wordt.
Zij troost ons met haar stilte zonder
woorden.
Zij gaf haar ja-woord,
en dat ja-woord duurt nog altijd voort.
Nog altijd is zij met haar Zoon verbonden.

Zolang Jezus' Geest
zichtbaar blijft in onze kerkgemeenschap,
zolang zal ook zijn moeder
onopvallend bij ons zijn.

[Manu Verhulst]

DE CORONA-COLUMN

Zucht, heig, puff.

Ik hijs mij in mijn schoenen, klaar voor mijn
dagelijkse wandeling in de buurt.

En nog voor ik goed en wel vertrokken ben
parelt het zweet al van mijn nek naar
beneden. Elke stap die ik zet is een stap te
veel, de afstand die ik afleg is recht
evenredig met de vochtigheid van mijn rug
en oksels. Ik hou het bijna niet meer uit.
Het voelt alsof er een waterval van mijn rug
naar beneden loopt, de Niagara is er niks
tegen.

En ze hadden mij nog zo gewaarschuwd,
de stem van de weerman zindert nog na in
mijn hoofd, vandaag wordt het de warmste
dag ooit gemeten, een voorbode van een
zeven dagen durende hittegolf. Ik wilde
niet luisteren en nu sta ik hier op de hoek
van de straat tot mijn enkels in het zweet.

Zou ik terug keren en een uurtje in de
vriezer gaan zitten thuis? Of trotseer ik de
hitte en ga ik door? Ik twijfel.

Ik wandel verder, maar na vijf stappen
gezet te hebben blijkt dit de verkeerde
keuze, ik had moeten kiezen voor het
vriesvak. pffff.

Maar plots is mijn redding daar, uit
onverwachte hoek. Ik hoor het in de verte.

Tillili dilii tilliie dilii lilili.

Het muziekje van de ijskar is nog nooit zo
welkom geweest als vandaag.
Ik haast mij, louter op gehoor, naar de
ijskar en bestel een horentje met vijf
bollen ijs.

Aaaaaaaaah toch zalig zo een warme
zomerdag!

GROENE PLEKJES IN ONZE REGIO

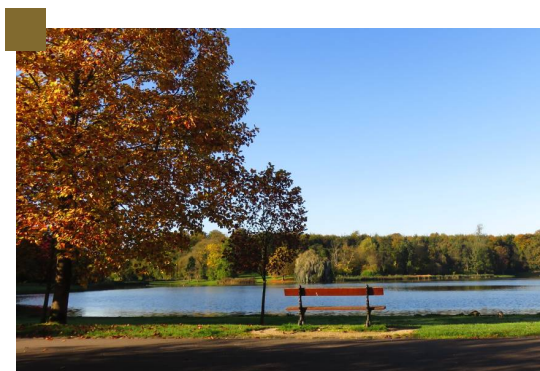

Reizen of uitstapjes naar het buitenland worden nog steeds afgeraden. Maar niet getreurd, de reisfanaat moet niet op zijn honger blijven zitten want ook onze regio bevat heel wat mooie plekjes waar je heerlijk kan wandelen en die uiterst geschikt zijn voor een mooie uitstap in eigen land. In deze editie zetten we **drie groene plekjes uit onze regio in de kijker die ideaal zijn voor natuurliefhebbers.**

Het park van Tervuren

Op een boogscheut van het drukke Brusselse Gewest vind je het Park van Tervuren – ook wel Warande genoemd. Het is één van de Vlaamse toegangspoorten tot het Zoniënwoud. Je kan er heerlijk wandelen tussen majestueuze eiken en beuken, langs elegante Franse tuinen, vijvers en bloemperken. Wanneer je een bezoek brengt aan het park van Tervuren breng dan ook zeker eens een bezoek aan het AfricaMuseum. Zeker de moeite waard.

De plantentuin van Meise

De Plantentuin Meise is een van de grootste plantentuinen ter wereld en is vandaag 92 ha groot en herbergt 18.000 soorten planten. Midden in het domein bevindt zich het kasteel van Boechout dat in de 19e-eeuw werd opgetrokken. Het serrecomplex met de Victoriakas is één van de mooiste in Europa en is ongeveer 1 ha groot. Kortom: een ware belevenis voor natuurliefhebbers.

Rozentuin Coloma

Een rozentuin van absoluut wereldniveau. Dat is ongetwijfeld de grootste troef van het domein Coloma in het hartje van Sint-Pieters-Leeuw. Hier groeien meer dan 3.000 verschillende rozenvariëteiten uit alle werelddelen. Kortom: dit prachtig gebied heeft alles in petto voor een geslaagde uitstap!

